

ע"פ 189/21 - יוסף חן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 189/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: יוסף חן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת הרשמת ש' עבדיאן מיום
16.7.2020 בע"פ 394/20

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת הרשמת ש' עבדיאן מיום 16.7.2020 בע"פ 394/20, במסגרתה נדחתה בקשת המערער למינוי סניגור על ידי בית המשפט תוך מימון שכר טרחתו לפי סעיף 19 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ).

1. ביום 15.1.2020 הגיש המערער ערעור על הרשעתו בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בין היתר, בעבירות קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף. לצד הערעור הגיש בקשה למינוי סניגור ציבורי. ביום 19.1.2020 נעתרה הרשמת לבקשה זו, היעדרות שהיוותה יריית פתיחה למסכת התדיינויות ארוכה ומסורבלת בת כשנה סביב שאלת ייצוג המערער על ידי הסניגוריה הציבורית. בתמצית, מן העבר האחד ביקשה הסניגוריה להשתחרר מייצוג המערער נוכח היעדר שיתוף פעולה מצדו; מן העבר השני ונוכח עמדת הסניגוריה, ביקש המערער כי ימונה לו סניגור פרטי במימון המדינה לפי סעיף 19 לחסד"פ.

2. ביום 16.7.2020 קבעה הרשמת כי ממכלול נסיבות העניין עולה כי מדובר במקרה שבו המערער מסרב לשתף פעולה עם הסניגור הציבורי שמונה לו נוכח חילוקי דעות שנתגלעו ביניהם אשר פוגעים באפשרות להעניק לו ייצוג

עמוד 1

נאות, וזאת באופן המצדיק את שחרורה של הסניגוריה הציבורית מייצוג. על כן הורתה הרשמת על שחרור הסניגוריה הציבורית מייצוג. עוד נקבע כי אין מקום למינוי סניגור פרטי במימון המדינה שכן עניינו של המערער אינו מנוי על אותם מקרים חריגים בהם יש לעשות כן. עם זאת קבעה הרשמת כי הסניגוריה הציבורית תעמיד למערער סניגור אשר עמו יוכל להתייעץ טרם הגשת נימוקי הערעור ועיקרי הטענות מטעמו ואשר יתייצב בדיון שיתקיים בערעור. עוד הוסיפה הרשמת לקבעה כי "ככל שהמערער יימלך בדעתו ויסכים לשתף פעולה עם סניגור ציבורי, הרי שמצופה מהסניגוריה הציבורית כי תבחן את שאלת ייצוג פעם נוספת".

3. מכאן הערעור שלפני במסגרתו העלה המערער טענות שונות ביחס לפגמים שנפלו לטענתו בייצוגו בהליך בבית המשפט המחוזי על ידי הסניגוריה הציבורית, ושב על עיקרי ערעורו בהליך העיקרי תוך שניתח את הראיות שנשמעו בבית המשפט המחוזי. לעמדתו של המערער תוצאתם של פגמים אלו מחייבת את בית המשפט למנות לו סניגור ציבורי או סניגור פרטי שימומן על ידי המדינה.

4. דין הערעור להידחות. טענותיו של המערער אינן מגלות כל עילה להתערבות בהחלטת הרשמת. "דרך המלך" למינוי סניגור היא באמצעות הסניגוריה הציבורית ומינוי סניגור פרטי במימון המדינה לפי סעיף 19 לחסד"פ יעשה במקרים חריגים ונדירים (ראו: בש"פ 5043/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (30.7.2020); בש"פ 7235/18 שם טוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 17-20 (23.10.2018)). המערער לא העלה כל טענה שיש בה כדי לשנות מהמסקנה אליה הגיעה הרשמת, על פיה הוא מסרב לשתף פעולה עם הסניגור הציבורי נוכח חילוקי דעות שנתגלעו ביניהם באופן הפוגע באפשרות להעניק לו ייצוג נאות. המערער גם לא הניח כל תשתית שתתמוך את טענותיו כי עניינו בא בגדר החריגים בהם יש להורות על מינוי סניגור פרטי.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, א' בשבט התשפ"א (14.1.2021).

שׁוֹפֵט